

ся всяко двоумѣніе умрѣ за насъ?

Истинскы-тѣ и тѣржественны убѣжденія на челоуѣческѣ-тѣ душѣ свидѣтствуютъ за думы-тѣ Христовы. Никой ся не ражда Христіанинъ. Нова кръвъ трѣбва да ся влѣе въ жилы-тѣ ни. Сѣкой принцъ, селянинъ, господарь, робъ; сѣкой богатъ и сиромыхъ по цѣлый-тѣ свѣтъ, сѣкой единъ който стои съ мвожество-то на улицѣ-тѣ, и сѣкой пѣтникъ осамотенъ и изгубенъ прѣзънощъ-тѣ, който нѣма никого другою освѣтъ Бога при него — усѣща необходимѣ-тѣ нуждѣ за обращеніе къмъ по высокъ животъ. Какво по силно земно притязаніе може да ся испрѣче прѣдъ тѣхъ? Размышленіе-то всякога дохожда до убѣжденіе че небе-то кѣдѣто и да бѣде, или каквото и да е, не е приспособено за едно невъзродено сѣрдце и за невъзроденъ животъ. Ако нѣкой има да посѣти царскый палатъ, той ся облича съ най добры-тѣ си дрехы. Челоуѣкъ въ дрипы облеченъ ся не пріима. Никой не мысли да ся прѣдстави въ дрипи. Само най възвышено-то по възможности състояніе на единъ характеръ е приспособено да влѣзе въ най твърдо-то, най величественно-то и най високо-то мѣсто въ вселеннѣ-тѣ Божіѣхъ — видимо-то небесно царство. Ей, мѣсто-то що ся тѣрси по много възбранены начини, за което всички въздишѣтъ посрѣдъ обкружающы-тѣ злини на живота, — онова ус-